

9. nedjelja kroz godinu A

*Utisnite ove moje riječi
u svoje srce i u svoju dušu. (Pnz 11,18)*

Prvo čitanje

Ponovljeni zakon 11,18.26-28

Mojsije reče narodu: " Utisnite ove moje riječi u svoje srce i u svoju dušu; kao znak ih privežite na svoju ruku; neka vam budu kao zapis među očima! Gle! Nudim vam danas blagoslov i prokletstvo: blagoslov, budete li slušali zapovijedi Gospodina, Boga svoga, koje vam danas dajem; a prokletstvo, ne budete li slušali zapovijedi Gospodina, Boga svoga, nego sađete s puta koji vam danas određujem te pođete za drugim bogovima, kojih niste poznavali. "

Drugo čitanje

Rimljanima 3,21-25a.28-30

Braćo i sestre! Sada se izvan Zakona očitovala pravednost Božja, posvjedočena Zakonom i Prorocima, pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, prema svima koji vjeruju. Ne, nema razlike! Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja; opravdani su besplatno, njegovom milošću po otkupljenju u Kristu Isusu. Njega je Bog izložio da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Smatramo zaista da se čovjek opravdava vjerom bez djela Zakona. Ili je Bog samo Bog Židova? Nije li i pogana? Da, i pogana. Jer jedan je Bog.

Evandjelje

Matej 7,21-27

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: " Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima.

Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?' Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi bezakonici!'

Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer – utemeljena je na stijeni. Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I bijaše to ruševina velika."

Za razmišljanje

U svima nama djeluju suprotstavljene sile koje oblikuju naš život. One su mnogostrane i ne mogu se jednostavno svesti na nazivnik dobro i loše. Ipak ako usmjerimo pozornost na naše biće, osjećamo jedno temeljno, odlučujuće pitanje? Želimo li sami sebe učiniti središtem, mjerilom svih stvari, ili ipak nekog većeg koga mi kršćani nazivamo Bogom, uklopiti se u jedan sveobuhvatni poredak i raditi na njegovoj izgradnji?

Mi priznajemo da je on središte našeg života i svega stvorenja. Proglasimo li sami sebe središtem i mjerilom svih stvari, znači da smo usmjereni na posjedovanje, društvenu premoć – prestiž i moć; time želimo dokazati našu veličinu, vrijednost i dostojanstvo. Druge ljude i okolinu primjećujemo tek tek ukoliko služe ostvarenju naših interesa. Prepoznati i priznati nekog većeg kao središte našeg života – da smo ljubljene dio jedne veće sveukupne cjeline – istovremeno je rasterećujuće i zahtjevno. Rasterećujuće, jer težnja za bogatstvom ovoga svijeta u svojim mnogostrukim oblicima i fasetama postaje nebitna, a zahtjevno, jer smo pozvani dati svoj doprinos u našem svijetu u izgradnji onog što zovemo kraljevstvom Božjim.

Tijekom života većinom osjećamo čežnju za rastom u jednom cjelokupno sretnom životu, jer primjećujemo da kao vladari i bogovi svoga vlastitog svijeta nismo u stanju sami sebi dati taj najdublji smisao.

Biblijske riječi o bezuvjetnom božjem obraćanju, odgovor su koji nam u dubini daje smisao, koji liječi i oslobađa. One nas osposobljavaju da budemo budni i stalno preispitujemo pokrete (želje) srca i motive naših djela, te tako otkrijemo samozavaravanja i nejasnoće.

Ako Božja ljubav nije samo nešto za što znamo da postoji u našoj glavi, nego ako je svjesno pustimo u nas, ako pustimo da nas prožme, da nam "uđe pod kožu", pogodi naše srce, tek tada građevina našeg života stoji na čvrstom temelju, tek tada nam prelazi u "meso i krv" i može spasonosno utjecati na naše misli i djela.

To možemo postići samo ako smo sasvim pažljivi, ako se cijeli pretvorimo u uho koje osluškuje nježne znakove oko nas, a još više u nama. O jednom takvom slušanju Božje riječi, ne samo ušima, nego cijelim našim bićem govori nam prvo čitanje.

Na taj način u nama se učvršćuje i gradi jedan nosivi čvrsti temelj, kaže nam današnje evanđelje, u koji se možemo pouzdati i u najvećoj egzistencijalnoj krizi.

Evanđelje nam skreće pozornost na još nešto više. Naime, pored slušanja i opažanja potrebna je i ona druga strana, koja onome što smo čuli daje oblik i to sprovodi u djelo.

Ako se naše djelovanje ne odigrava na jednoj površnoj akcijskoj razini, nego proizlazi iz dubine našeg srca, nastaju djela prožeta Duhom Svetim, a naše vjerovanje bit će stvarno i djelotvorno.